

Mulattató, mindent felölelő lap, a füllesztések világából.
 MEGJELEN MINDEN HÓ 1. ÉS 15.-ÉN.

II. ÉVFOLYAM.

EGER-BUDAPEST, 1881. FEBRUÁR 15.

4. SZÁM.

Előfizetési ár:

Egy évre	2 fl. - kr.
Fél évre	1 fl. - "
Negyed évre	— 50 "
Egyes szám ára	— 10 "

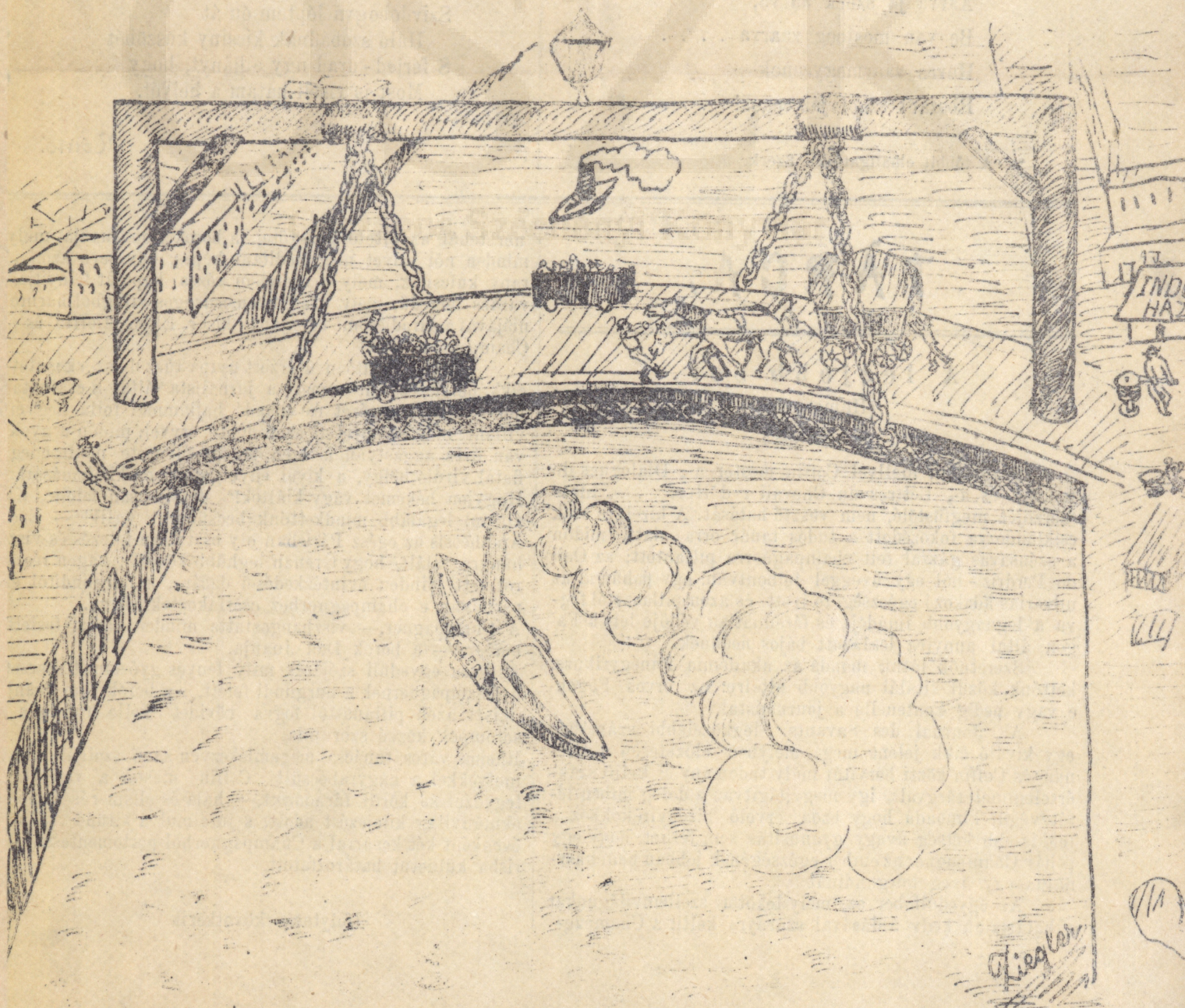
Felelős szerkesztő:
Vitéz Háy János.

Kiadja egy társulat.
 Hirdetések elfogadtatnak Egerben Kohn Dávid
 kő- és könyvnyomdájában.

Szerkesztő és kiadóhivatal.

hova a lap szerkesztési része és az elő-
 fizetési összeg beküldendő: Eger, ser-
 vita. utca 393. sz.

Eger város lánchídja.

Eger város lánchidja.

Ime sikerült a polgár mester lelakatolt Vertheim kassájába pillantanunk, s az ott őrzött s egy anglus által rajzolt jövendőbeli lánchid, gőzsikló és hajókázható csatornát lemásolhatunk.

Ezen nagyszerű hid a minoriták hidja helyén épül, - valószínűleg, a polgár mester engedelmével már a tavaszon, mert pénz van a mennyi csak kell! A hidon gyalogosoknak azátkelés tiltva lesz; azért van itt a gőzsikló, s a mint láthatjuk egy lengyel zsidó, a ki fekete- fuxia nélküli - borok bevásárlására jött körünkbe, épen áthuzatja magát, ez okból szerencsés jövőt jósolunk a viruló nagy városias Egernek.

Továbbá, mint a tervezeten látható, a hajókázható csatorna által a város, de maga a bor- és mindenféle kereskedelem, nagy forgalom és virágzásnak indul, miután ez összeköttetésbe hozatik a Dunával és Tiszával, tehát a tengerrel is. Így hát az egerfűzesabonyi csiga vasut tervezőjével együtt plüze esik! —

Sanáljuk, hogy az ujszerkezetű lövönatot e helyen be nem mutathatjuk.

Palóc dal.

Aarva ja szeek aarva,
Be van mosteeg zaarva
Heves vaarmegyeenek
Roszaúl szaól jaz eenek! *)

*) A többit elhallgatjuk. Szerk.

Egy szerelmi légyott következménye.

Szép holdvilágos esténként
El-el sétáltam ablakod alatt,
Vágyva-lesve mint egy bolond
Egy mosolyod - egy pillantásodat

Szivem minden dobbanása
Érted volt csak igéző szép Rozál
Érted élt - halt csupán e sziv
S te még is oly csunyán kijátszott!

Kacsingattál - csalogattál
Valahányszor menőkém arra vitt;
S hamis csalfa mosolyodnak
Szivem ha nem is akart, - mégis hitt!

Oh! pedig ha tudtam volna
Hogy ma este mily átkos casus ér;
A légyottra én bizony
Nem mentem volna semmi nagy kincséi

Szörnyőség! még hallani is
Világ csufjára még is elmondom;
Hadd tudja meg egész világ
Mily hamis és csalfa lény az asszon!

Szivdobogva léptem én át
Háló szobádnak kicsiny küszöbét
S férjed - urad úgy elhányt, hogy
Most is viseli hátam a helyét.

Nemo.

TÁRCA.

A legjobb bor.

(Humoreszk.)

(Folytatás.)

A tömjén, mellyel Coffin mester a „Dialogues de morts” és a „Lettres du Chevalier d'Her. . . .” híres szerzőjét megfűstölé, nem veszté hatását. A hízélgés csak esiklandoza fokozódott a tudós tanár orra alatt, midőn a szénsavas gázzal telt champagnerre pillantott; az Oeil de Perdrix -ből egy üveggel felbontván, egy pohárral az udvarias adakozó egészségére ivott, és azon pillanattól fogva a legnagyobb imádója és fáradhatlan védője lett a Fagon által annyira lealázott bájos nedűnek.

Szeretnők látni, mondá az akadémia Panegyrikusa, kettőnk közül kitalál nagyobb hitelt: az orvos Fagon-e vagy pedig Fontenelle a journalista.

A „Journal des Savants” legközelebbi számában egy kiváló cikk jelent meg, melyben előzetesen a Grenan és Coffin közti borvitát mély tudomány és kellő szakértelemmel tárgyalt, így megvilágítván a dolog miben létét végül kimondá hogy ezen érvelő bizonyítékokhoz a legkisebb kétség avagy gyanúsítás sem férhet: hogy egy pohár Champagner az ember egészségének jobban nem használna egy üveg burgundinál.

Az egyedüli bor ez, mely lekötött szellemvilágunkat a határtalan kedv áldásával szárnyra kelti: a Champag-

ner tehát az éltető pezsgőtej, a borok Don Juanja, mely minden női szívet meg hódítani képes; bűvszere azon arany kulcsnak, mely a szerelem rózsza kapuját felnyitja, varázs hegedű, mely ezen nyomoruságos világból harmóniájával a paradicsom édenjébe kísér. Éljen Coffin és Champagner! —

Az oly behatóan átérzett csupa tüzzel szerkesztett cikk befejezésével. — mely a journalista által a csalhatalanság az éber nézet és odaadó hajlammal tolla hegyéi villant, még növeltetett azon döntő érvvel; midőn a nyolk van éves aggastyán is ezen pezsgő élvezete mellett egy fiatal viruló hölgy, a kivel enyelgett, azon kifakadására: Hagyjon békémet vagy kiáltok! — drasztikusan felelt; Ki áltson! legalább mindkettőnk becsületére válik! — Ezen Apotheosis az egész Párisban oly osztatlan tetszés és viszhangra talált, hogy Grenan leghűbb követői, Fagon részéről tett minden óvintézkedései dacára, a burgunditól elpáttolván a champagnerhez csatlakoztak vissza.

A Champagner. — viszhangoztatta minden városi feslett ember. — a borok Don Juanja.

És ezen egyedüli szójáték mily fényes győzelmet szerzett a Champagnernek a burgundi felett, s a borok Don Juanja miatt azon pillanattól fogva rövidet kelle huznia s sorompók közzé szorulnia.

Rheims város tanácsa megemlékezvén azon szolgálatokra melyekkel a nagyrebecsült Coffin mester a vetélytálgelyőzetése körül fáradozott, — hála és elismerés fejében okmányilag kifejezést adott, s jutalmul a kitünő védőne évenként két kosárral a Champagnerből portomentesen Parisba küldetni határozottatott.

(folytatás következik)

Rontó Pál II-ik levele.

Midőn az égből lepotyantam — Sajószentpéter végén, gyermekségemtől óta még mindig ott üsítőző korecsma állásában levő osgyáni fazekas tót edényes kocsijába lotytyantam; lett pedig a fazekasnak, csuproknak siralmas haláluk. A megijedt fazekas tót futott a városba, a harangozó a harangokat verte félre, az asszonyok szénvonót, lapátot, seprőt s más kigondolható gyilkos eszközöket ragadtak, azt hívén hogy garaboncs diák vagyok! Na Pali, most már bajban vagy, mint Páliban az üveges tót, a ki mert a korecsmárosnak kis üvegeket szállított, — az előjáróság 25 botra ítélte, és stante pede rá is méretett, csak hogy engem Griffen sem tudtak utólrni

Sajó kereszturba érvén, egyenesen a Kődök csömör jebuzeus korecsmájába, ki épen akkor kápáskodott fel pelyhes ágyából midőn beléptem. Áj váj! nyögte ijedtében, mert felismerte nemes ábrázatomat a fütőkőstör-gató koromból az utó iz még benne lehetett hogy én vagyok a híres Rontó Pál, ki gyermekségemben nagyapját az árokba döntöttem kétkerekű talyigájával, ráadásul első üstökét, kiszakitván, — mert hej! ekkor az ilyen tett nőmös virtusnak tekintetett. Feleségével tehát és 12 purgyijával lábbá alakulva elkezdtek futni a faluházához kiabálván: „Itthon van Rontó Pál!”

A falu nagyja s apraja itt még keményebben felfegyverkezve ásókkal kapákkal kezdtek ostromolni a korecsmát.

Mióta megidvezültem, illetőleg Szent Péter bátyánktól, az illemt megtanultam, most imádkoztam először életemben: „ne vigy a kísértetbe.”

Na Pali rejtsd el magad ha lehet, de előbb az asztalon üsítőző cylindert hajtottam meg, melynek krumpliból izzasztott s itt e kórságos földön pálinkának csufolt tartalma mennyei eledelhez szokott gyomrom háboruját a kifordításig csendesítette.

A Kődökcsömör jebuzeus pelyhes ágyába bujtattam el megszeppent tagjaimat, és a kulcs ütések által neki petrificálódott fejemet.

Minden kutatás dacára sem találtak meg, pedig csaknem szétszedtek minden szál tollut. A fiastyuktól elintett tojás a zsidósagra derecskei vereshagymává változott, mely még jobban nevelte ijedtségemet, hogy magam is valami zsidó szörnyé változom.

Ilykényes helyzetben voltam egész estig; volt időm elmélkedni, hogy még is csak jobb lett volna az égben maradni. Most mit tegyek? ha a faluházához megyek, haza toloncolnak, (latorcsék) rám fogják hogy rabló vagyok. „Ill a berek nád a kert.” megyek hetedhétország.

Isten veled Sajó keresztur. Isten önnel Hány bácsi Jövő levelem tán majd a pokolból irandom, hová most eleve szándékszem.

Rontó Pál s. k.

Betyár nóta.

Ujra kinyilik a rózsza
Pörge kalapomra, haj!
Pandur komát zsandár váltja.
A ki ijeszt minket, haja haj!

Mig a pandur köszön nekem,
Mondván adjon isten haj! —
Oszt betértünk a csárdába, —
Ittunk s jó lett minden baj!

De a zsanlár az rémítő! —

Kezet sem fog velem tán! . . .

Ha bü-zke lesz megmutatom,

Howy hurkát visz a hátán.

Bogáz.

A siroki harangozó levele.

Tisztelt Domine Szerkesztő Úr!

Kegyes bocsánattyát esedezván kérem, amijért alkalmatlankodványozni szives voltam légyen ez jelen sorjaimmal. Mint afféle diákos ember, ki még az szerencsétlen emlékeztű Bak korszaknak előtte mint parvista egy latiny gimnáziumot kivégezván cum Fortuna, magamot az literátus emberek közibéje numerizálni vagyok bátor-ságos. — Így mínektutánna az betses lapja kezeimközt kererülvén, általam megszerettetődöt légyen mondok, hát izé ha mán húmi haszontalan palócz tegyék ki betses perszonám mívoltján, hogy má mint az is ir az ujságba, hát honné vóna má nekem elsőbb jussom írni? — Elvégezten légyen mint mondek az iskoámat, és Szabó inas vótam de szabó hitemet ehagyván kineveztetődtem az Siroki plé bányia konditorjának vagyis harangozónak. — Apám papnak is akart nevelni, hát ez is primó egy okozatos kauza melynélfogvást a zhazai irodalmat gyönyörködtetni gazdagítván kedvezményezek és leirom itteni helyzetbeli dolgoknak mikénti állását kegyes engedelmének kiérdemlése miatt esedezván.

Itt, minálunk szülöttfalunkba nagyon sok eset adgy elő magát naponta, de most a leghíresebb eset az, hogy az kántorunk beleunván az párbérszedésbe lemondványozott hivatalról és penzióba költődött az másvilágra é mostanság parva Terminus mulva formaliter kántorválasztás lévén kiáltásban helyzetetve, sok aspirás jelenil rájja; sok régi esmerősön vóna köztük, a többi közt például: az Kotta Tóni, kit még szabó inas korába vagyok bátor esmérni, de mán perparandiját elvégezte s most ojjan szépen esik halanom, mikoron az fekete szalony kekerbe fehér kesztyübe orgonájja, hogy izé: O-Ó-Ó világi hijjuság! — etcitera stb.

Vóna most szörnyüségés módunkgyönyörkönni a szerioztatós szép hangozványokba, de akannak ám az kötes aspirásoknak közötté, a melyeknek hangozványa nagy erősséges bödületű, és halszervi füleinknek fatáliterendón való szétrepesztését fenyegetvényez: bizony többsz irigyeleni kellettven muszájunk az Néma Zsidó fülleji

Az plébánus úr is kíván tétetve az sok audenciájnak az asprimások adnak Ő tisztelendőséggnél, oremi szolván az Profekcióját mán koránt regvel kötelezve muszájnitattik keztyüt húzni, mivelhogy az aspirások honorárium fejébe hódulatlyokat kézesókjaikkal előpezelik így kezejinek naturalis borítója elkoaptatástú félthető lévén

Nó ez még mind tranzit maradhat, csak jó kántorunk legyék és ügyes nevellői az ifusággnak, a minő vót légyen az én tanító mesterem lóko Sirokba, Nyugos toja Isten, hogy Rosz órába ne emlitesem, kinek tudományos literatúrája fejemben ragyogványozik, Ő vót az, ki a literatúra első tejóriájának prakszissában belevezetett, az Fizikából még mostanság is őtülle tudom, hogy az burgonya csuspaiz a növényországba tartozványozik és hogy Szent Istvány királl vót az első magyar ember; etcitera, etcitera, stbi.

Mostanság már sorjaimot bezarván maradványozok az jövőben nézvést is több ujságal szolgálani.

Tekintetes Domine Szerkesztő Úrnak
Heves Megye mátra Heccség mély tisztelője?
alljába kr. sz. u. 1000. 800 81. Kötél Miháll m. p.
Szent Fébruár hava 32. conditor in Ekléziasztika
Sirokienis lóko
alias:

Hitehagyot Szabó mester.

A vandal kaszinó.

Mint első magyar játékonny célú társaság elnöke hivatalos lapunkban tudatja a tagtársakkal, hogy f. év február 2-án a bál azért nem tartathatott meg, mert a helyettes fertály mester ép azon északára cirkálónak rendelte ki őt meg a teremőrt. Megvetését fejezi ki ezáltal ezen rendszerre, nem érti minek van kiküldve a házbirtokos holmi gyerkőcökkel cirkálásra, mikor a házat ugyse viszi el senki, — a tolvajjal pedig hajba nem kap, mert ő nem lévén városi libériába, s így csak gyanusnak tűnnék fel, kotyaveleskedése.

A beérkezett kérvények túl felszaporodottsága miatt az elnök jövő hó 1-ére rendkívüli közgyűlést hi egybe, határozandó a következő kérvény el-vagy el nem fogadása iránt:

A vandalos kaszinó Thekhintethes válaszmányos urasagokjának!

A két czhégérnél.

Miotha az a gojem, az az khéleveise beklúf, az a blüthigen Hund Estőczy bennükhet Phalestinába akhor khivándoroltatni; éjszakhának idejénkor tharthőzkhodtunk magunknak a thitkhos gyűléseket az orthodox themplom alathha levő phince lyukba, „zum Storch“. Ekhor elü hōztham von zack füllenthūs lap 4-és 5-ik számokhat és felosvastham az vandalos khaszinó thagjait, — bezzeg nem mondthák hodj „niks verth“, sem börze sem gabona nincs benne, hanem mindenkhi kharjan levü sziját megcsőkholta, mert látthák hodj hát mind oljan derék urakhok a thagok, a khik nem tharthoznak az anthi semitha ligához.

A midhün beceses phártholásáért esedezünk, fogadja szhivesen thölünk megthiszthelthelésöl ez az fajn aranyos bodjiláris, az összes üldhözötthek nevében phedig ezt a khét pár koszoru vürös, udjan ennyi fokhajdmát és khét phutthon retkhet; ha majd megéri a hūnapos azt is khöldünk.

Khelt Egerben a themplom alathi phincének legnagyobb ürességében,

alázathos mély thisztelő szolgál:

Kiodtha:) Jajhteles jegyzü.
) Grünwaldos titkár.

Fülvéthelésért esedeznek a khüvetkezők:

Stein, Edelstein, Diamanthstein, Rubinstein, Goldstein, Felsenstein, Kieselstein, Eckstein, Veinstein, Berger, Mansberger, Infheld, Brieger, Burger, Knöpfler, Bauer, Springer, Gelber, Gerber, Steiner, Zeizler, Holmann, Goldmann, Silbermann, Khaufmann, Blaumann, Birnbaum, Stern, Morgenstern,

(Folytatása következik)

Tarkaságok.

Tanító. Mariska mondd meg nekem, miért lett Ádám és Éva a paradicsomból kiüzve?

Mariska. (akadozva): „Mert — mert“ — —

Tanító. Csak bátran ki vele hisz te tudod!

Mariska. Mert éretlen almát ettek.

Asszony. Száz forint hiányoznék még kegyelmednek, és minek volna az?

Koldus. Haat keerem alásan, legutóbbi betegsegem alkalmával a szentkutyi máriának fogadalmat tettem, hogy mihelyest jobban leszek, keet hónapra parágyi fördőbe menek.

Tót párbeszéd.

A. Hátsz hol laknak szkentok?

B. Hátsz Stajaba, hátsz szkentok?

A. Hátsz Znadaba.

B. Hátsz kicsoda zatyafi vanszkentoknak zottan
A. Hátsz Sturkum Pál.

B. Hátsz az nákam is, hm. hm. hm. hogy nyem tuga a zember hogy bestrefel a zatyafiaba,

X. Mikor van egy szegény vándorlónak egy jó órája?

Y. Akkor mikor Egerből, Tárkányra, egy óra allatt megy!

Egy, két gyerekkel hátra hagyott fiatal özvegy asszony, ismét férjhez ment. Neinsokára a lakadalom után, a háznak egy barátja megpillantja a kis lányt és kérdi tőle: „Nos, ugyebár örültök az új papának?“

„Ó!“ felel a kis leány, „ő már nem új, mert már a mult télen is mindég nálunk volt.“

Egy zsidó és egy hadnagy közt folyt valami felett a vita; ezt eldöntendő azt mondja a hadnagy: „becsületemre mondom, hogy nekem van igazam.“ —

— „Güth gesogt, én is becsülethemre mondom, hogy nekem van igazam,“ ellenveté Smüle.

— Hogy hogy! nekem csak több becsületem van hadnagy létemre egy zsidóénál?

— Wie heist? enghedje meg hadnagy úr, nekem még is thübb becsülethem van mint ünnek!

— Hogy meri azt nekem mondani? förmed rá a hadnagy.

— Nü! ne thessik bosszankodni, mindjárt bebizonyitom. Hát thetszik thudni annak van már khürül belül vagy három hónapja hogy egy ürnagy ürnak adtam 50 florint khülesün, a khi azt mondotta nekem akkhor: „Smüle, becsülethemre mondom maghának hogy a hónap véghével megadom az ütven florint!- Nü és most is adja nekem!- hát khirdem, a khinek egy ürnagy becsülethe van, nem-e thübb az egy hadnagyénál? - - -

Szerkesztői sugások.

Dr. H. Gy-nak. Helyben Lapunk zártakor érkezett s így nem közölhetők. -- most meg azért, mert idejét multa. Kopogtatásait különben szivesen látjuk.

N. L. Kapuvár. Magán levelet irtam, vetted-e? A mire kértelek teddmeg, és mielőbb válaszolj. Servus!

P. K. úrnak P. án. Hallgatását nem értjük, pedig gazdag tárházában elég pattanós akadna. A t. példány rendszeren küldetik.

R. J.-nek. Gyöngyösön Thanáros fotel. -- Kérjük a három rendbeli folyamodványát. A lap t. p képen küldedk!

Kiadói szó.

Ismételve egész tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket kik a decemb-februári negyedre hátrálékban vannak, miszerint azt, valamint az új negyedre az előfizetési összeget most már beküldeni méltóztassanak.

Lapunk jövőre mindég illusztrálva fog megjelenni.

A KIADÓ HIVATAL.

Teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.